

”PELKÄÄN ENITEN SITÄ, JOS IHMISILLÄ EI OLE JATKOSSA TOIMEENTULOJA.”

”Se, että kylässä on vain yksi teetä, keksejä ja riisiviinaa myyvä kioski, ei haitannut minua. Olin valmis antautumaan kyläelämälle.”

Muuton ajoitus oli monien mielestä riskaapeli. Vuonna 2004 Nepalissa elettiin aikaa, jolloin maolaiskriisi oli kärjistynyt sisällissodaksi.

Kylässä Cutler ja tämän puoliso **Suresh Basnet** toivotettiin sydämellisesti tervetulleiksi. Pian heidän kotiovelleen alkoi ilmestyä avuntarvitsijoita.

”Koskaan meiltä ei ole käännyttyä ketään pois.”

Kun maolaississit tulivat Cutlerin luo, tämä korosti siselle tekevänsä juuri niitä asioita, joita maolaiset korostivat kannattavansa.

”He eivät tulleet meille enää kertakaan pyytämään rahaa.”

Cutlerin perustamaan lastenkotiin tuodaan edelleen eronneiden, alkoholisoituneiden ja muualle muuttaneiden vanhempien jälkikasvuja.

Lapsiin pinttynyttä likaa joudutaan pesemään pois viikkoja.

CUTLER TYÖLLISTÄÄ KYLÄLÄISIÄ

Lamagaunissa Cutler ei, ihanasta untuva-peitteestään huolimatta, nukkunut alussa kunnolla.

”Kyläläisillä oli peittoinaan vain vanhoja sareja, joten aloin ommella peittoja heillekin.”

Paikallisista asukkaista suurin osa viljelee pieniä maatilkkuja. Jotkut naiset työllistyvät ompelijoina Cutlerin firmassa. Suomessa ILO By Dakini-vaate-merkkiä edustaa Tunna Milonoffin vaimo **Jenni Milonoff**.

Lamagaunin asukkaista osa on buddhalaisia, osa hinduja.

”Hindut eivät auttaneet alempikastisia buddhalaisia ennen kuin me näytimme esimerkkiä”, Cutler kertoo.

Cutlerin haave kyläkoulusta toteutui, kun itävaltalainen Friends for Nepal -yhdistys tuli mukaan talkoisiin.

”Elämäni menisi hukkaan pelkästään itseäni ajattelemalla. Lahjakkuutta pitää jakaa”, Cutler sanoo. ◀

Tunna Milonoff ja Dayan Cutler ovat pitkäaikaisia ystäviä. Milonoff, tämän vaimo ja kolme- ja viisivuotiaat pojat lomailivat Cutlerin luona vain vähän ennen huhtikuun 2015 maanjäristystä.

Ystävät & jälleenrakentajat

Tunna Milonoff perusti somekampanjan nepalilaiskylän auttamiseksi heti, kun hän kuuli, että maanjäristysapu takkuili. Enää Dayan Cutler ja köyhä kylä eivät ole yksin.

TEKSTI: LEILA ITKONEN
KUVAT: PETRI MULARI

Kun huhtikuun 25. päivän maanjäristys ravisteli Nepalia, suomalais-irlantilaiselle **Dayan Cutlerille** tuli kiire. Köyhään vuoristokylään lastenkodin perustaneen naisen oli saatava hippasilla olleet lapset äkkiä ulos.

Ulkona Cutler kokosi lapset rinkiin ja neuvoi näitä tarrautumaan maahan, käsilläänkin.

Samanaikaisesti suuri osa rutiköyhän kylän rakennuksista romahti.

Helsinkiläissyntyinen Cutler ja kuusivuotias **Sampo** olisivat voineet lähteä saman tien evakuointilennolla Suomeen. Helsinkiin äiti ja poika lensivät kuitenkin vasta kesälomalle.

”Asuinkelvottoman lastenkodin lapset siirtyivät kotiimme. Mieheni ja muu yhteisö pitivät heistä huolta”, Cutler kertoo.

Me tapaamme sankarimatkoilijoina tunnettujen **Madventuresien** työtiloissa Helsingissä. Toimisto värivaloiteen, hindujulisteineen ja riippumattoineen on kuin pikku-Aasia. **Madventuresin Tunna**

Milonoff on Dayan Cutlerin pitkäaikainen ystävä, 1990-luvun alun housebi-leissä löytynyt sielunveli.

Kun Milonoff sai tietää, että Cutlerin kotikylään oli saatu kriisiapuna vain yksi telttamuovi, Milonoff alkoi toimia. Sosiaalisen median kampanja Lamagaunin alueen auttamiseksi starttasi kolmantena maanjäristyksen jälkeisenä päivänä.

Madventuresin Riku Rantala tuli Milonoffin rinnalle ja Cutler teki parhaansa Nepalissa.

”Jaoimme sortuneiden talojen asukkaalle riisiä ja dhalia heti, kun maan täri-nältä pystyi kävelemään.”

Ensimmäinen suomalaisten avustusrekka saapui kylään viikko järjestyksen jälkeen. Rekassa oli telttoja, makuupusseja, lääkkeitä ja ensiaputarvikkeita.

SOMEKAMPANJASTA TULI HITTI

Madventuresin julkaiseman avustusrekan kuvan näki yli miljoona katsojaa – ja avuntarjoajia tuli koko ajan lisää.

”Minä koen tehneeni vain sen, mitä kuka tahansa olisi rakkaitensa puolesta tehnyt”, Milonoff sanoo.

Suomen päässä Lamagaunin auttamiseksi perustettiin yhdistys.

Juuri pidetyssä palaverissa on mie-

titty, kuinka Lamagauniin saadaan toimittua peltikattoja. Alueella sijaitsee noin 450 taloutta.

Jälleenrakentaminen tarkoittaa taitelua aikaa vastaan. Kyläläisille pitäisi saada katot pään päälle ennen talvea ja pakkasia. Mutta toisaalta mitään pysyvää ei voida rakentaa ennen kuin monsuunisateet ovat ohi.

Cutler, Milonoff ja muu tiimi miettivät myös aurinkopaneelien ja koulubussin hankkimista sekä ensiapukoulutuksen järjestämisestä. Cutleria kuunnellaan tarkalla korvalla, sillä hän on asunut Nepalissa yli kymmenen vuotta.

Maan humanitaarinen kriisi tulee jatkumaan vielä pitkään.

”Kukaan ei tiedä, mitä tapahtuu, jos esimerkiksi kulkutaudit pääsevät jylläämään”, Milonoff muistuttaa.

”Pelkään eniten sitä, jos ihmisillä ei ole jatkossa toimeentuloa”, Cutler sanoo.

SUSIA LAMPAIDEN VAATTEISSA

Isolla kirkolla, Katmandussa, kiertelee susia lampaiden vaatteissa.

Muka-avuntarjoajat harjoittavat ihmiskauppaa, joten kodittomia ja kastittomia päätynee lähimaiden bordelleihin ja muihin orjuutta vastaaviin työoloihin.

Muut jälkijärjestykset koettelivat monien köyhän maan asukkaiden uskoa. Ääneen lausuttu ajatus kuului: entä jos jumalat ovat hylänneet Nepalint?

”Kriisialueilla, joissa kenelläkään ei ole mitään, myös itsekkyys leimahtaa helposti pintaan”, Milonoff muistuttaa.

Lamagaunin avustuskampanjaan Milonoff luottaa, koska hän tuntee Lamagaunin väen henkilökohtaisesti.

Nepalilla on Milonoffin sydämessä erityisasema myös siksi, että kautta aikain ensimmäinen **Madventures**-jakso kuvattiin Nepalissa.

”Tuntuu kuin ympyrä olisi sulkeutunut. Tai kuin **Madventures** jatkuisi avustuskampanjan muodossa.”

MAOLAISET ANTOIVAT RAUHAN

Dayan Cutler on optimistinen. Hän ei aio esimerkiksi vakuuttaa taloan.

”Paras suojele on puhdas karma ja paras henkivakuutus ovat oikeat toimet”, sanoo Cutler. Hän ei usko yhteen jumalaan vaan ylipäänsä korkeampiin voimiin.

Kun Cutler löysi nykyisen kotinsa tontin, hän koki päässeensä lähemmäs taivasta. Parin kilometrin korkeuteen rakennettuun taloon muutettiin vuonna 2004.